

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 8 sierpnia 1983 r.

w sprawie obowiązkowego pośrednictwa pracy na niektórych terenach oraz obowiązku zatrudniania na całym terytorium kraju określonych kategorii osób ze względów społecznych.

Na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 1983 r. o szczególnej regulacji prawnej w okresie przeciężania kryzysu społeczno-ekonomicznego oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 39, poz. 176) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wprowadza się obowiązkowe pośrednictwo pracy na terenie województw: stołecznego warszawskiego, bielskiego, bydgoskiego, częstochowskiego, gdańskiego, jeleniogórskiego, katowickiego, miejskiego krakowskiego, lubelskiego, miejskiego łódzkiego, olsztyńskiego, poznańskiego, szczecińskiego, wrocławskiego i wałbrzyskiego.

2. Upoważnia się Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych do wprowadzenia na wniosek wojewodów (prezydentów miast stopnia wojewódzkiego) obowiązkowego pośrednictwa pracy również na terenie województw innych niż wymienione w ust. 1.

§ 2. 1. Obowiązkowe pośrednictwo pracy dotyczy kandydatów do pracy zatrudnianych na podstawie umowy o pracę, spółdzielczej umowy o pracę, umowy o pracę nakładczą lub umowy o pracę w celu przygotowania zawodowego — we wszystkich zakładach pracy, w tym również w zakładach pracy prowadzonych przez osoby fizyczne oraz przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne zatrudniające obywateli polskich, zwanych dalej „zakładami pracy”.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do kandydatów do pracy:

- 1) w organizacjach politycznych,
- 2) w organach administracji państwowej, w związkach zawodowych, centralnych związkach spółdzielczych, z wyjątkiem personelu pomocniczego i obsługi,
- 3) w jednostkach organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej oraz w przedsiębiorstwach resortu rolnictwa i gospodarki żywnościowej o kampanijnym i sezonowym charakterze produkcji,
- 4) kierowanych do pracy za granicą przez organy administracji państwowej, instytucje i uspołecznione zakłady pracy na podstawie odrębnych przepisów.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do kandydatów na stanowiskach:

- 1) na których stosunek pracy nawiązuje się na podstawie powołania, wyboru oraz mianowania,
- 2) pracowników naukowych, naukowo-badawczych oraz nauczycieli i nauczycieli akademickich,
- 3) dziennikarzy w redakcjach pism, czasopism, w radiu i telewizji, w agencjach prasowych i fotograficznych,
- 4) muzyków i artystów,
- 5) pracowników medycznych z wyższym i średnim wykształceniem,
- 6) marynarzy i rybaków,
- 7) pracowników służby weterynaryjnej działalności podstawowej,
- 8) pracowników zatrudnionych pod ziemią,
- 9) pracowników banków,
- 10) pracowników zatrudnionych na stanowiskach bezpośrednio związanych z leśnictwem i gospodarką leśną.

4. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do absolwentów, z którymi stosunek pracy nawiązuje się na podstawie umowy przedwstępnej lub umowy o stypendium fundowane albo umowy o naukę zawodu w szkole górniczej.

5. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych może na wniosek wojewodów (prezydentów miast stopnia wojewódzkiego) województw, o których mowa w § 1, lub ministrów, w zależności od oceny zjawisk zachodzących na rynku pracy i w zatrudnieniu, wyłączyć z obowiązkowego pośrednictwa pracy niektóre inne kategorie kandydatów do pracy, stanowiska pracy lub zakłady pracy.

§ 3. Terenowe organy administracji państwowej wykonujące pośrednictwo pracy, zwane dalej „organami zatrudnienia”, są obowiązane do:

- 1) udzielania pomocy kandydatom do pracy w uzyskaniu zatrudnienia odpowiadającego posiadanym kwalifikacjom,
- 2) kierowania do zakładów pracy kandydatów do pracy na zgłoszone przez zakłady zapotrzebowania na pracowników,

3) udzielania kandydatom do pracy:

- a) informacji o wolnych miejscach pracy,
- b) porad zawodowych, zwłaszcza przy dokonywaniu wyboru zawodu bądź rodzaju szkolenia zawodowego,

4) organizowania przemieszczeń pracowników,**5) inicjowania i organizowania przygotowania zawodowego oraz przekwalifikowania osób poszukujących pracy,****6) kierowania do pracy absolwentów szkół zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami.**

§ 4. 1. Zakłady pracy są obowiązane do zgłaszania organom zatrudnienia każdego wolnego miejsca pracy i miejsca nauki zawodu.

2. Zakłady pracy przed zgłoszeniem wolnych miejsc pracy są obowiązane przeanalizować możliwość wykonania planowych zadań bez przyjmowania nowych pracowników, w drodze podniesienia wydajności pracy lub wykorzystania własnych rezerw w zakresie zatrudnienia.

3. Zakłady pracy są obowiązane informować organy zatrudnienia o:

- 1) planowanym wzroście zatrudnienia przed rozpoczęciem każdego roku oraz przed każdym kwartałem,
- 2) przewidzianych zwolnieniach pracowników wskutek zmniejszenia stanu zatrudnienia, co najmniej na miesiąc przed zamierzonym terminem zwolnienia pracowników.

4. Zakłady pracy mogą przyjmować pracowników na wolne miejsca pracy wyłącznie na podstawie skierowania lub zezwolenia organu zatrudnienia.

5. Zakłady pracy są obowiązane w ciągu 7 dni od dnia zatrudnienia zawiadomić organ zatrudnienia o każdym zatrudnieniu pracownika skierowanego przez ten organ.

6. Zakłady pracy są obowiązane uzyskiwać zezwolenia organów zatrudnienia stopnia wojewódzkiego na zamieszczanie informacji o wolnych miejscach pracy w pra-

sie, radiu i telewizji lub na ogłaszanie tych informacji w miejscu publicznym.

§ 5. 1. Zakłady pracy na terenie całego kraju — w ramach zgłoszonych wolnych miejsc pracy — są obowiązane na podstawie skierowań organu zatrudnienia zatrudniać:

- 1) osoby uchylające się od pracy w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu wobec osób uchylających się od pracy (Dz. U. Nr 35, poz. 229),
- 2) osoby zwolnione z zakładów karnych, w tym również na podstawie amnestii,
- 3) osoby korzystające ze środków funduszu aktywizacji zawodowej,
- 4) kobiety sprawujące opiekę nad małymi dziećmi,
- 5) rekonwalescentów po przebytych chorobach i urazach,
- 6) inwalidów III grupy.

2. Zakłady pracy są obowiązane zatrudniać również absolwentów szkół na podstawie skierowań wydanych przez organy zatrudnienia lub pełnomocników Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych do spraw zatrudniania absolwentów szkół wyższych.

3. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych może na wniosek wojewodów (prezydentów miast stopnia wojewódzkiego) lub ministrów wyłączyć niektóre zakłady pracy z obowiązku zatrudniania osób wymienionych w ust. 1.

§ 6. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych określi szczegółowe zasady wykonywania obowiązkowego pośrednictwa pracy oraz współdziałania zakładów pracy z organami zatrudnienia w zakresie pośrednictwa pracy i racjonalizacji zatrudnienia.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski